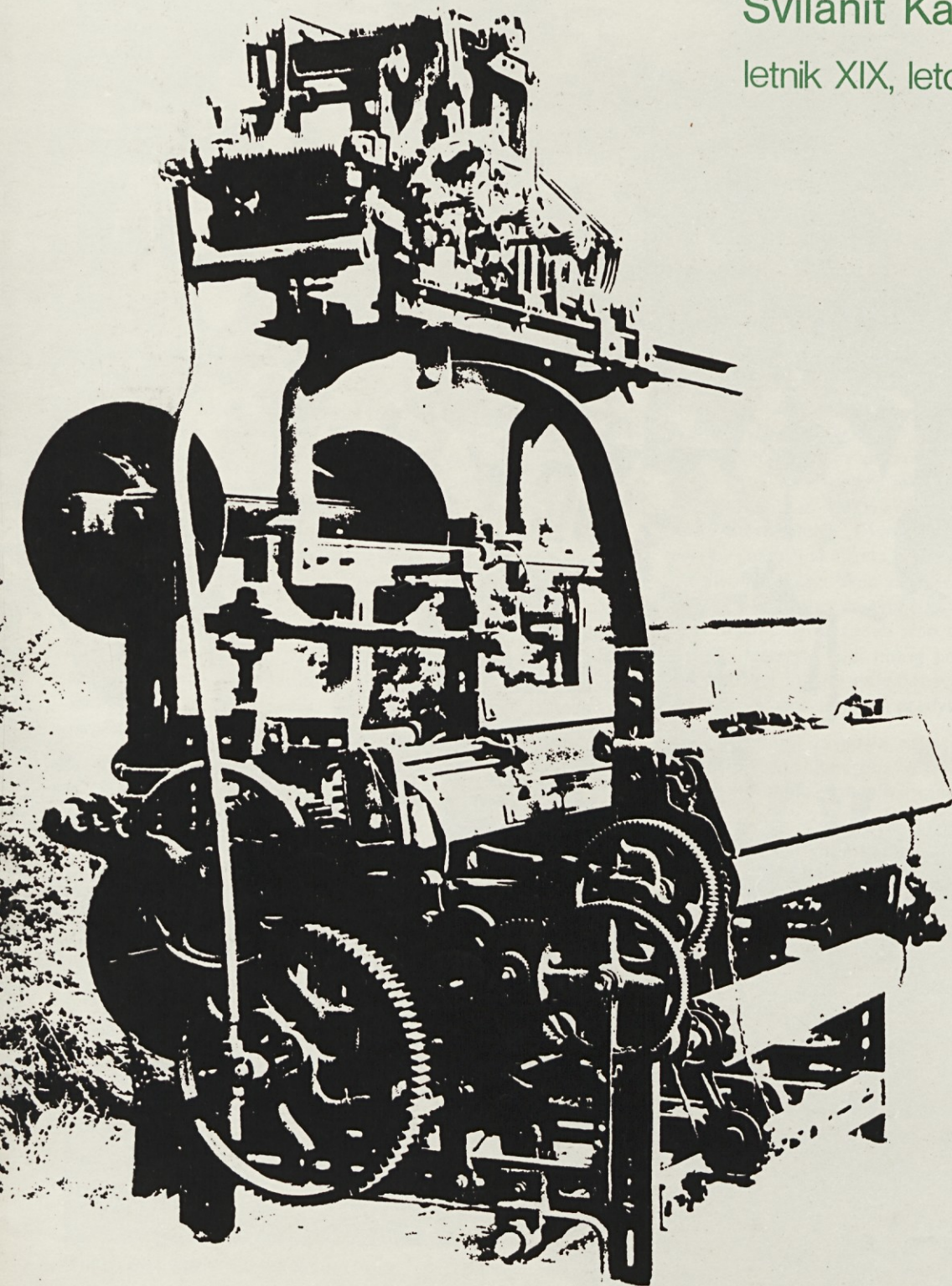

KAMNIŠKI TEKSTILEC

glasilo delovne
organizacije
Svilanit Kamnik

letnik XIX, leto 1981, št. **5-6**

Srečno

Matija JENKO

Deset let skupnega dela

SVILANIT je že dalj časa poznan v zahodnem svetu kot dober izvoznik, saj se uspešno vključuje v mednarodno tržišče že dvajset let. Dobremu renomeju je prispevalo, poleg solidnega asortimana in pravočasne dobave, tudi kontinuiranost našega izvoza, saj smo izvažali tudi v tistih obdobjih, ko se od nas to ni zahtevalo, vendar smo imeli vedno pred očmi, da moramo obdržati tržišče, ker ga jutri lahko potrebujemo zaradi deviz ali pa, v primeru, če bi se prodaja na domačem trgu ustavila. Zavedali smo se, da naša izvozna politika v preteklosti ni bila pravilna, zato smo jo izvajali po lastni presoji, danes se nam to bogato obrestuje. Naš prvi izvoz se je začel leta 1961 in to v ZDA in je v tem letu znašal 18.000 dolarjev. Kasneje se je ekspanzija izvoza usmerila v skandinavske države, kjer je bilo za nas najugodnejše tržišče, nato pa v Zapadno Nemčijo, Anglijo, Francijo in še nekatere druge države.

V letih 1961 so se začeli prvi kontakti z nemško firmo „Egerio“ v Lustnavu. Te kontakte je začel predstavnik firme „PANTA“ iz Munchna tov. Kus Karl, ki se je kasneje smrtno ponesrečil, ko se je vračal iz Munchna v Ljubljano. „PANTA“ je bila firma Poslovnega združenja, zato tudi ves izvoz za Egerio poteka preko njega. Prva proizvodnja, katero smo začeli za Egerio, so bili plašči iz striženega velurja v klasični izvedbi iz naše tkanine in konfekcionirane v lastni konfekciji. Že na začetku so se pojavile velike težave zaradi bombažnega prahu „pilinga“, kateri se je pojavljal na plaščih zaradi slabe dodelave in nekaterih drugih vzrokov, med njimi tudi kvaliteta bombaža. Tudi v konfekciji so bile velike težave zaradi kvalitete izdelave plaščev, vzroki za to so bili slab in neprimeren strojni park in seveda nestrokovnost kadra v takratni konfekciji. Reklamacije, zaradi kvalitete in nepravočasne dobave, so nam povzročale veliko skrb in neprijetnih trenutkov ob priliki razgovorov s predstavniki firme. Zavedali smo se, da moramo napraviti korenite

Pri poslovnem pogovoru

spremembe doma, če hočemo še naprej sodelovati s tako zahtevnim partnerjem. Ponudili so nam tehnično pomoč, dovolili so našim strokovnjakom vstop v njihovo proizvodnjo, da bi lažje obvladali in odpravili težave, ki so nas pestile. Z ozirom na to, da smo v začetnem obdobju delali veliko lon poslov, to se pravi, da smo konfekcionirali plašče iz njihove tkanine, je bilo potrebno napraviti nujne posege v konfekcijo. Sklenili smo pogodbo o dolgoročnem tehničnem in poslovnem sodelovanju, ki smo jo registrirali pri Sekretariatu za gospodarstvo SRS. Za tehnično pomoč smo pri lon poslih pri vsaki izdelavni minuti plačali nekaj pfeningov za posredovanje njihovih delovnih izkušenj in tehnologije za proizvodnjo najbolj kvalitetnega frotirja, s katerim ta firma dominira na svojem trgu. Z njihovo pomočjo in navseti smo izpopolnili strojni park v konfekciji z različnimi specialkami, uvedli več manjših pripomočkov za kvalitetnejše in lažje delo. Naši delavci so se izpopolnjevali v Egerii, njihovi strokovnjaki so prihajali v Svilanit in nam posredovali njihovo tehnologijo. Proizvodnja se je začela večati, izboljševala se je tudi kvaliteta, začeli smo se približevati njihovim normativom. Zato smo začeli razmišljati o ukinitvi lon posla in o povečanju proizvodnje plaščev iz naše tkanine. To se je tudi uresničilo in začeli smo prodajati več lastnega dela in znanja, rasel je tudi obseg poslov. Iz leta v leto smo bili kvalitetnejši in tudi naše dobave so postajale solidnejše kljub težavam, ki smo jih imeli predvsem zaradi barv.

Egeria se je zavedala naše rasti in se zasigurala, da ne bi tega napredka koristili na njihovem trgu in v dogovorih omejila prodajo njihovih kvalitet na zunanem trgu, enako nam je prepovedala sodelovanje z njej konkurenčnimi nemškimi partnerji tako, da danes poteka naša prodaja v Zapadni Nemčiji le preko Egerie in par večjih trgovskih hiš.

Interes Egerie za naše sodelovanje se iz leta v leto povečuje. Kljub temu, da imajo ponudbe za plašče iz drugih držav po nižji ceni, se odločajo za Svilanit. Zavedajo se, da bodo dobili kvalitetne plašče v dogovorjenem roku. To pa cenijo bolj kot nizko ceno. Poleg kontinuiranega naročila, smo pri firmi Egeria dosegli tudi najboljše cene, kar jih imamo na zunanem trgu. To sodelovanje je privedlo oba partnerja do tega, da imata oba interes sodelovati še v prihodnosti in to sodelovanje krepiti. Naši posli z Egerio znašajo v letu 1981 45.100 kom. frotir plaščev, kar po vrednosti znese blizu dveh milijonov nemških mark in predstavlja skoraj tretjino našega celotnega izvoza.

Naše sodelovanje z najbolj priznanim nemškim proizvajalcem frotirja nam povečuje ugled tudi pri ostalih kupcih na zapadnem tržišču, zato želimo, da bi še naprej uspešno potekalo.

Predstavniki Egerie v konfekciji

Boris ZAKRAJŠEK
Ivana SKAMEN

Predstavljamo konfekcijo

Uredniški odbor, ki se je to pot odločil za vsebinsko nekoliko spremenjeno „okroglo mizo“ z željo prikazati in predstaviti delovno enoto konfekcije z vsemi njenimi specifičnostmi, je za okroglo mizo povabil:

Seljak Bogdana — direktorja TOZD Frotir,
Žlebir ing. Franca — vodjo proizvodnje TOZD Frotir,
Korošec Franca — vodjo konfekcije,
Baloh Francko — vodjo izmene,
Droljc Marijo — krojilko — (predsednica sveta DE),
Brlec Ljubislavo — šiviljo
Perčič Marijo — krojilko drobnih izdelkov,
Jeras Francko — šiviljo.

Pogovor sta vodila Skamen Ivana in Zakrajšek Boris, ki sta razgovor tudi pripravila za objavo.

—V Svilanitu sem 9 let. Osmo leto sem na stroju in izdelujem plašče. V tem obdobju se je veliko spremenilo. Doživela sem uvajanje WF kjer smo imeli težave. Prvič ko smo začeli smo bili vsi razburjeni, kasneje pa je bilo kar v redu. Kar nam je postavil tov. Kastelic (WF) je bilo v redu, kasneje kar so predlagali naši, je pa še vedno problem in ne dosegamo norm. Veliko je tudi takega dela, ki ga imamo za 4 ure, potem moramo začeti drugo delo in s tem je velika izguba. Problem se je začel lansko leto, ko smo začeli delati manjše količine plaščev in oblekic. Artikli so zelo zahtevni. Delavke pri strojih smo se trudile, da bi dosegle normo in boljšo izdelavo, vendar ni bilo uspeha.

„Artikli so zelo zahtevni“, pravi Francka

To so bile besede delavke JERAS FRANCKE, izrečene za okroglo mizo. Tudi zaradi takšnih mnenj je bila organizirana „okrogla miza“. Toda osrednja misel je bila le predstavitev konfekcije, njenih delavcev, njenih težav in uspehov.

Že z imenom delovne enote KONFEKCIJA damo tudi laiku vedeti, kaj se za vrati te delovne enote dogaja. Pa vendar želimo najprej slišati nekaj njenih generalij.

Seljak Bogdan: Enota ima dva glavna oddelka — konfekcijo plaščev in oddelek drobnih izdelkov. Skupaj je v njej zaposleno 118 delavcev, predvsem žensk, med njimi samo 5 moških. To predstavlja 19 % vseh zaposlenih v TOZD Frotir. Konfekcioniranje je v celotnem procesu izdelave in predelave frotir tkanin, zadnja faza in najvišja stopnja predelave. Zato je prav za te izdelke važna kreativnost in kvaliteta izdelkov, kar je posebno pomembno za uspešno prodajo na trgu. Od celotne proizvodnje količine frotir tkanin se predela v konfekcijske izdelke 23 %. (80 % plaščev, 20 % drobnih izdelkov, kar 45 % izdelkov plaščev gre v izvoz).

Prek izdelave konfekcijskih artiklov TOZD Frotir zelo pogosto navezuje stike s privatnim sektorjem. Kako poteka to sodelovanje in ali vam koristi?

Žlebir ing. Franc: Ob vedno večjem povpraševanju po konfekcijskih artiklih tako na domačem trgu kot tudi v izvozu je Svilanit vzporedno s širitvijo lastnih količinskih in tehnoloških kapacitet konfekcioniranja postopno prehajal in navezoval stike tudi z zunanjimi kooperanti. Iz prvotnega povezovanja z družbenim sektorjem smo v zadnjem času prešli tudi na kooperacijo s privatnim sektorjem. Vzrok, ki nas je pripeljal do tega je, da konfekcij s katerimi smo sodelovali nikakor nismo mogli vključiti v naše tehnološke kvalitetne zahteve. Posebno je treba poudariti pri teh kooperacijah odnosno pri dopolnjevanju naših kapacitet, da izkušnje pri kooperantih kažejo na to, da zahtevamo visoko raven kvalitete, ki jo je Svilanit sicer skozi obdobje zadnjih 10 let pridobil skozi tekoča tehnološka in organizacijska dopolnjevanja. Vedno so bile pripombe, da je zahtevana kvaliteta previsoka in s tem v velikih primerih neuresničljiva.

Na zadnjem delovnem zboru v konfekciji (pa tudi že na prejšnjih) je bilo izrečenih precej pripomb na slabo organizacijo, pomanjkanje ustreznih repromaterialov, na norme . . .

Direktor TOZD Frotir tov. Seljak Bogdan in vodja konfekcije tov. Korošec Franc

Korošec Franc: Z novimi artikli in z menjavo nove kolekcije v lanskem oktobru so bile dane v proizvodnjo majhne serije. Problem je nastopil, ko smo hkrati zamenjali izvozno in domačo kolekcijo: Artikli so bili zahtevnejši, zanje nismo imeli pripravljene ustrezne strojne opreme, pa tudi organizacijsko nismo bili pripravljene na tako zahtevne artikle.

Neusklajenost v proizvodnji sami se kaže v tem, da je nekaterih faz preveč, drugih premalo. Tako prihaja do večjih premestitev delavcev iz faze na fazo. Z menjavo nove kolekcije pa je nastal še en problem; zaradi odsotnosti

delavcev v študiju dela nismo mogli pravočasno izdelati normativa za našo enoto. Zato smo se odločili, da gremo v proizvodnjo z ocenjenimi časi. Ti časi pa niso bili dovolj vzpodbudni za delavca. Pojavljajo se tudi težave z nabavo repromateriala. tj. sukancem, diagonal trakom, silikonskim oljem. Dobava teh materialov je bila nepravočasna in nekvalitetna. Tudi zaradi pomanjkanja barvil, ki jih zaradi tržne situacije nismo mogli dobiti, je konfekcija izdelala manj artiklov. To je nekaj težav s katerimi smo se srečevali v enoti.

Da, to so težave, ki jih rešujete. Ne dvomimo, da jih ne bi s skupnimi napori mogli rešiti. No, poleg težav verjetno žanjete tudi uspehe?

Korošec Franc: Da. S preselitvijo TOZD Svile v nove prostore, je naša enota dobila tudi dodatne prostore. Lahko smo se razširili in tudi tehnološko bolj opremili. S tem pa nam je omogočeno, da lahko organiziramo pravi tehnološki proces. Sedaj nimamo neposrednih transportnih poti, bolj ugodno delamo, z nabavo stojal za krojilnico smo delavcem omogočili, da v popoldanski izmeni nimajo takšnega dela kot so ga imeli preje. S temi dodatnimi prostori pa je možna razširitev proizvodnje v konfekciji z nabavo strojne opreme za cca 10 ljudi na vsaki izmeni. Moram pa povedati, da imamo trenutno velike težave v likalnici, kjer je prostor zelo majhen, v prostoru pa imamo dve preši in črpalko, ki oddajajo veliko toplote in pare.

Seljak Bogdan: S temi težavami smo se srečali v lanskem letu v mesecu oktobru, ko je začelo predvsem iz potreb za izvoz prihajati do tega, da so artikli zahtevnejši ter v manjših serijah. Plani se niso dosegali in prav tako se niso dosegale norme v sami proizvodnji, t.j. predvsem v izdelavi plaščev. Na začetku so bile težave, ker nismo mogli pravočasno postaviti vseh normativov. Tako smo šli v proizvodnjo dejansko z ocenjenimi normativi. To je povzročilo v proizvodnji določene težave, ker časi niso bili realni, nekateri časi se niso dosegali, drugi pa so se celo presegali. To smo skušali urediti na ta način, da smo uvedli v študiju dela zaradi odsotnosti analitika, nadurno delo. S tem smo uredili do neke meje te čase, vendar se situacija še naprej ni izboljšala, kot smo pričakovali. Pri tem, ko je taka proizvodnja tekla približno 2 meseca smo prišli do ugotovitev, da dejansko v našem samem sistemu normiranja nekaj manjka oz. ugotovili smo, da ni bilo potrebno pri večji serijski proizvodnji upoštevati uvajalnih dodatkov, ki jih ta sistem sicer ima, manjše serije pa prav to zahtevajo. Tako smo uvajalni dodatek uvedli. Kljub temu pa še vedno rezultati niso bili zadovoljivi. Kasneje smo poklicali skupaj mojstre, inštruktorje, obratovodje, ves strokovni kader, ki dela na področju konfekcije, da bi ugotovili prave vzroke zakaj ne dosegamo željenih rezultatov. Na tem sestanku je bilo ugotovljeno, da nam poleg pravih časov in obračunavanja tega uvajalnega dodatka manjka še primerna organizacija dela za tako majhne serije. Od tega časa je preteklo mesec dni. Lahko rečem, da se že kažejo prvi rezultati tega sestanka oz. dela, ki je bil dogovorjen na tem sestanku. Moram reči, da je v tem času tudi prizadevnost pri ljudeh padla. To pa zaradi tega, ker ni bilo možno dosežati željenih rezultatov skozi slabšo ali neprimerno organizacijo dela, na drugi strani pa zaradi takrat nerealnih normativov. Pričakujemo, da bomo z nadaljnim trudom vseh v proizvodnji konfekcije, od strokovnega kadra do delavcev v proizvodnji, dosegli željene rezultate in da bomo v bližnji prihodnosti lahko ugotavljali, da plane v konfekciji dosegamo in da so faktorji delovne uspešnosti v DE konfekcije približno enaki povprečju DO.

Delavke v tem prostoru imajo težje pogoje dela od ostalih delavcev. Med preselitvijo drobnih izdelkov smo tudi tem delavcem omogočili boljše pogoje.

Omenim naj tudi, da smo kopirni stroj preselili v poseben prostor, tako da je čim manj ljudi izpostavljenih amonijakovim hlapom. Ta prostor je sedaj dovolj velik, tako za modeliranje kot kopiranje.

Kljub problemom, ki nastopajo v likalnici, pa so se v celotni delovni enoti s preselitvijo TOZD Svile in novo organizirano proizvodnjo konfekcije delovni pogoji spremenili oziroma izboljšali?

Da misli med pogovorom nebi ušle, so jih nekateri zapisali

Baloh Francka: Tako je. Delovni pogoji so sedaj boljši. Spominjam se leta 1970, ko smo ustanovili samostojni obrat konfekcije, ki je bil prvotno nad barvarno. Tam nismo imeli ne pravega prostora in ne primerne strojne opreme. Prvotno smo delali bolj obrtniško. Ko pa smo začeli sodelovati z Egerio, se je naša konfekcija začela razvijati. Ustanovili smo študij dela, ki nam je pomagal pri naši organizaciji konfekcije. Takrat smo popolnoma na novo začeli izdelovati pripravo, plan se je začel drugače obračunavati in tako smo prišli na bolj napredno proizvodnjo. Vendar pa se še zmeraj srečujemo z velikimi težavami, ker nimamo vsega pripravljenega za delo. Nimamo dovolj materiala in se zato veliko trudimo, da bi dosegli čimboljše rezultate.

Ozrmo se še na dejavnost, o kateri ob naših planih ne govorimo pogosto. O drobnih izdelkih bi radi kaj izvedeli?

Večji poudarek organizaciji v oddelku drobnih izdelkov

Žlebir ing Franc: Delovna enota konfekcija ima dva oddelka, konfekcijo in drobne izdelke. Oddelk drobnih izdelkov je nastal istočasno s samo konfekcijo. Razširitev

prostorov in dopolnjevanje strojnih in tehnoloških kapacitet v sami konfekciji je hitreje kot v oddelku drobnih izdelkov. Prelomnico za drobne izdelke smo naredili v planu za leto 1981, ko smo se zavestno odločili, da temu oddelku posvetimo večjo pozornost. In to iz dveh razlogov: prvi je maksimalni iztržek možnega dohodka iz stkanih tkanih — metraže, drugi pa, da s postopno razširitvijo tega oddelka nudimo našim delavcem invalidom ali delavkem, ki se jim je zmanjšala delovna sposobnost v zadnjih letih pred upokojitvijo ustrežnejše delo.

In kako je danes na „drobnih izdelkih“?

Perčič Marija: Delovni pogoji na drobnih izdelkih so se v 10-tih letih precej spremenili. Že sam prostor je prenovljen tako, da je počutje boljše. Nekoliko nas tudi moti razsvetljava, drugače pa smo zadovoljni. Tudi samo delo je precej

... drugače pa smo zadovoljni ...

drugačno. Imamo vse več novih artiklov, ki jih izdelujemo iz ostankov metraže. Kar se tiče krojenja imamo stroje. Ni več toliko ročnega rezanja. Izvzete so šivilje, ki imajo iztrošene stare stroje in se zelo pritožujejo. Stroji so stari, izdelki pa vse zahtevnejši in tudi norme dovolj napete kar povzročajo precej vročo kri.

O boljši organizaciji v konfekciji ter o problemih nasploh razpravlja verjetno tudi vaš svet enote?

Droljc Marija: Imeli smo sestanek sveta enote, kjer je bil prisoten tudi direktor in sprejeli sklepe, da je treba popraviti napake. Čutim, da je sedaj že boljše. Posebno v zadnjem mesecu se to precej pozna. Kot člani sveta enote smo

Na krojenju je že šest let

zavestno sprejeli te sklepe, da se mora to popraviti. Začel se je uveljavljati tudi uvajalni dodatek.

Vzrok za slabo doseganje norm je bil tudi ta, da je delavka morala velikokrat menjati fazo dela. Sedaj je uveden uvajalni dodatek, in delavka ima vsaj nekoliko poplačan trud s tem pa tudi boljši osebni dohodek. Ta se pri denarju veliko pozna, saj smo imeli veliko manjše plače kot v drugih enotah. Mislim, da je ta uvajalni dodatek dober, samo da bo pravično razporejen, ker se delavke pritožujejo, da na večjih fazah tega ni in da naredijo več kot pa imajo potem procentov.

Medfazna kontrola se mi zdi dobra, saj so plašči bolj kvalitetno narejeni. Vsaka delavka se boji napak in zato dela bolj natančno.

Vi delate na krojenju, kajne?

Droljc Marija: Na krojenju sem 6 let in v tem času se je mnogo spremenilo. V začetku smo imeli še zasilno mizo, stroji so bili samo za rezanje ne pa tudi za polaganje; tudi rezanje je bilo ročno, medtem ko je sedaj strojno. Včasih smo kroje še risale s kreda, sedaj pa so kroji narejeni in samo položiš in odrežeš. Norme so sicer večje, vendar se preveč ne pritožujemo, saj so boljši pogoji dela in boljši stroji, manj fizičnega napora. Dobili smo tudi regale in nam ni treba nalagati težkih bal, ki smo jih prej morale zlasti v popoldanskem času same naložiti. Sedaj je to že vse pripravljeno, saj nam moški vse naložijo. Glede tkanine smo in nismo zadovoljne. Posebno v zadnjem času je precej škarta. Boljše bi bilo, če bi imeli stroje za zarez, za kar že dolgo časa prosimo. So tudi pomanjkljivosti pri krojih in bi še kdo moral reči kakšno besedo pri tem.

In kakšni so problemi na šivanju plaščev?

Berlec Ljubislava: Na šivanju plaščev delam 7 let in mislim, da so v tem času nastale velike spremembe. Ko sem jaz začela, smo delali plašče tako, da smo jih dajali v škatle in jih premetavali, sedaj pa imamo vozičke. Ko je bil osvojen

„Norma pri nas je napeta“

WF, so se norme zelo povišale in so glede norm veliki problemi. Imamo veliko novih plaščev, majhne serije in moraš znati narediti plašč skoraj od prve faze do zadnje. Veliki problemi so tudi zaradi pomanjkanja traku itd. Izdelki so zelo slabi, če ni prava barva, se cufa, ni vsak sukanec dober, stroji niso posebno dobro vzdrževani, prosiš, da pridejo popraviti pa kljub temu ni dober. Zlasti ko so se delale oblekice je bilo porazno in nismo imeli več veselja delati. Verjetno v drugih delovnih enotah ni tako napeta norma kot je tukaj.

Kakšne so perspektive razvoja te delovne enote v okviru TOZD Frotir. Se bo razširila, modernizirala?

Seljak Bogdan: V TOZD FROTIR načrtujemo v srednje-ročnem obdobju letno rast vrednosti proizvodnje za 5 %. S povečanim obsegom proizvodnje frotir izdelkov za 2 % ter 3 %, z boljšim, zahtevnejšim asortimanom in višjo stopnjo predelave.

Načrtovano zahtevnejšo in povečano proizvodnjo konfekcijskih izdelkov bomo proizvedli pretežno v naši konfekciji z posodobitvijo in dopolnitvijo strojne opreme ter le manjšim povečanjem kadrov. V primeru večjih potreb po konfekcijskih izdelkih pa bomo povečevali kooperacijsko proizvodnjo.

Ko je zmanjkalo magnetofonskega traku je beseda postala živahnejša. Beseda je dala besedo, spregovorili smo tudi o splošnem počutju v tovarni. In kakšni so zaključki?

Težave so bile in bodo. S skupnimi močmi jih bomo premagovali za naš boljši jutri. Vsi si želimo večji kos kruha za katerega mislimo, da ga zaslužimo.

Nada BOKAN

Na tečaju in preizkušnji

V smislu zakona o ljudski obrambi in ostalih predpisov o mobilizaciji civilne zaščite, smo se morali udeležiti sestanka dne 6. 5. 1981 nekateri zaposleni. Na tem sestanku je bilo dogovorjeno, da se bo začel 20-urni tečaj prve pomoči, za tiste zaposlene, ki nimajo opravljenega tega ali kakšnega podobnega tečaja (gasilskega ipd.).

Na sestanku smo se dogovorili za termin tečaja prve pomoči. Obiskovali smo ga tedensko po dve uri. Razdeljen je bil na teoretični in praktični del pouka.

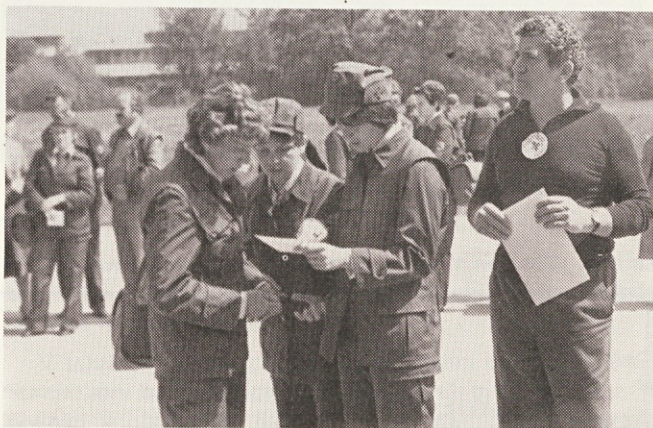
Teorija je osnova

V prvem t.j. teoretičnem delu nas je tov. dr. Breznik seznanil o pomenu prve pomoči poškodovanim pri elementarnih, naravnih in raznih vojnih nesrečah. Nadalje nam je razložil vse ob primerih kot so nezavest, rane, opekline,

omrzline, zlomi, krvavitve itd. Poseben poudarek je bil tudi na triaži, to je razvrščanju poškodovancev in bolnikov v pravilni vrstni red pomoči. Zatem nas je tov. dr. Breznik poučil o delovanju raznega biološkega, kemičnega in jedrskega orožja ter o pojavih, ki spremljajo njegovo delovanje. Izvedeli smo, kako se zavarujemo in kakšna je prva pomoč pri takšnih poškodbah.

Višja medicinska sestra tov. Dernovškova pa nam je pokazala praktični del in sicer, obvezovanje, dajanje umetnega dihanja, imobilizacija, zaustavitev krvavitve ter mobilizacija ponesrečencev.

Zaključku tečaja je sledil izpit na testih in praktičnem delu.

Posvet pred praktičnim preizkusom

Naslednji dan po zaključnem izpitu iz prve pomoči je bilo organizirano pri delovni organizaciji Svit tekmovanje za ekipe civilne zaščite in prve pomoči, katerega smo se udeležili tudi mi — začetniki. Tekmovanje je bilo zelo pestro, saj je obsegalo teoretični del o triaži in praktični del, kjer so ekipe pokazale, kako ravnati v dani situaciji s ponesrečencem.

Nekatere ekipe so dosegle zelo lepe rezultate tekmovanja, nekatere pa nekoliko slabše. Vendar je naš „moto“, da sodelujemo in si prizadevamo za čim boljše znanje o prvi pomoči poškodovanim.

Pri nudenju pomoči

Glede tečaja bi omenila, da je bil zame zelo zanimiv in koristen. Spoznali smo, da moramo na tem področju več storiti. Organizirati bi bilo potrebno občasna predavanja, kar bi omogočilo začetnikom kot tudi starejšim bolničarjem in

pomožnim bolničarjem, ki so opravili tečaj pred več leti, večjo poglobitev v tej koristni dejavnosti. Tako bi bila tudi tekmovanja uspešnejša v korist in veselje sodelujočih kot celotne družbene skupnosti.

Važno je sodelovati ali posnetek za spomin

Bogo WIEGELE

Binetu — srebrni znak sindikata

Pogovor sva začela o njegovem dosedanjem delu v sindikatu. Zadnja tri leta opravlja funkcijo predsednika konference OO ZS v Svilanitu, pred tem pa je bil tri leta predsednik IO OO ZS TOZD Frotir I. Vsekakor je precej dolga doba aktivnosti, tako da snovi o sindikalnem delu ne zmanjka tako kmalu.

Bine, kakšne so razlike pri delu sindikata od takrat, ko si začel kot predsednik IO OOS TOZD Frotir pa do danes?

Delo sindikata se je močno spremenilo. Včasih se je delo sindikata z občnim zborom, sindikalnim izletom, športom in ozimnico že skoraj nehalo, danes pa res ni področja življenja in delovanja v tovarni, kjer sindikat ne bi bil vključen.

Delo sindikalnih aktivistov pa je danes vsekakor težje. Problemov je več, področje delovanja širše, rezultati pogosto manj vidni, ljudje težimo k napredku in za boljšim kosom kruha.

Včasih so bili z nabavo ozimnice, kurjave ipd. rezultati vidni, otipljivi, bile so tudi napake in nepravilnosti. Danes vsega dela in rezultatov ne vidimo takoj, z doseženim smo manj zadovoljni, čeprav so pri delu tudi uspehi.

Z zakonom o združenem delu je sindikat pridobil velik pomen in vlogo v samoupravnem dogajanju. Ali je to tudi v resnici dosegel in delavci rešujejo svoje probleme preko sindikata?

Z zakonom se stvari niso spremenile čez noč, marsikaj pa smo v teh letih le spremenili. V Svilanitu je sindikat povsod prisoten, vendar pa različno aktiven in uspešen.

Sindikat pa si, vsaj v Svilanitu, še ni pridobil zaupanja, da bi ljudje reševali svoje probleme preko svoje organizacije. Da, če gre za osebne težave in probleme posameznika, tedaj se ljudje obračajo na sindikat, osebno na predsednika IO ali konference, s prošnjami in podobno. Ne čutijo pa potrebe in možnosti da bi tudi generalne probleme svojega dela in življenja reševali preko sindikalne organizacije takrat, kadar odpovedo samoupravne poti oz. se problemi predolgo ne rešijo.

Lanskoletna prekinitev dela me spremlja še danes in bila je grenka izkušnja, ki nam dokazuje, da je potrebno probleme zaposlenih reševati hitreje, pri tem pa ima sindikalna organizacija veliko vlogo. Člani IO morajo ljudem prisluhniti, si s svojim delom pri njih pridobiti zaupanje in preko samoupravnih organov, probleme reševati. Delavci morajo čutiti, da sindikat ima vpliv, da se na njega spleča obrniti, če gre za resnične probleme.

Katere uspehe pa je sindikat le dosegel v zadnjem obdobju?

Mislim, da o uspehih v naši družbi vse premalo govorimo. Vedno le kritiziramo, kaj bi vse morali, pa nismo naredili. Malo je pohval za naše uspehe, ki jih pa ni tako malo.

S sprejetjem dopolnil samoupravnega sporazuma o delitvi sredstev za osebne dohodke in skupno porabo smo rešili nekatere probleme nagrajevanja, z dodatkom pred upokojitvijo pa mislim, da smo na nek način rešili del minulega dela in upadanje delovne storilnosti, da pa delavci v letih pred upokojitvijo niso prikrajšani pri osebnih dohodkih.

Prekinitev dela je sicer vrgla senco na delo sindikata, bila pa je impulz za boljše delo, stvari so se hitreje in boljše reševale. S takšno aktivnostjo bi morali nadaljevati.

Kje in kaj pa misliš, da bi morali hitreje reševati in sindikat ni bil dovolj aktiven?

Delavci morajo čutiti da je sindikat njihov

Mislím, da bomo imeli še veliko dela, morali se bomo ukvarjati z dograjevanjem sistema nagrajevanja, da bo delavec čim bolj pravično nagrajevan po rezultatih dela.

Pripravljamo nov razvid del in nalog, stvari se počasi premikajo, sprašujem pa se, če bomo z njim dosegli tisto, kar smo si v začetku postavili za cilj.

Načelno se strinjamo, da je potrebno spremeniti nagrajevanje v korist fizičnega in strokovnega dela, konkretno pa so mišljenja bistveno različna, ko govorimo o posameznikih, o njegovih nalogah, delu in strokovnosti.

Izdelava razvida del je vsekakor dosti strokovno delo, mislim pa da ga mora spremljati tudi široka politična akcija, sicer se nam kaj hitro zgodi, da bomo zgrešili cilj – pravičnejše nagrajevanje po rezultatih dela.

Ali misliš, da nagrajevanja po delu nimamo dobro urejenega?

Redke so stvari, ki so tako dobre, da ne bi mogle biti še boljše. Zavedamo se nekaterih problemov na področju nagrajevanja in moramo jih rešiti. To niso samo problemi v Svilanitu, tudi širše so se stvari spremenile.

Osební dohodki se mi danes ne zdijo kritični, čeprav so se cene in stroški močno povečali. Včasih moramo videti tudi druge, ne samo samega sebe in sodelavca, v Kamniku imajo delavci za podobna dela tudi manjše osebne dohodke kot v Svilanitu.

Mislím pa, da imamo preveliko število ljudi, ki so z osebnimi dohodki nekje na sredini med minimalnim osebnim dohodkom in povprečnim osebnim dohodkom. Govorimo lahko o enotah in oddelkih, šivalnica, konfekcija, pripravljalnica, kjer je število ljudi s podpovprečnimi osebnimi dohodki preveliko. Ta problem bomo morali reševati z boljšo strojno opremljenostjo, avtomatizacijo in izboljšanjem kadrovske strukture. Dvigovanje in povečevanje osebnih dohodkov je le časna rešitev in izhod v sili.

Kaj pa ostala področja materialne „blaginje“, družbeni standard itd.?

Z dnevnih redov sindikata in samoupravnih organov smo „umaknili“ temo malic. Mislím, da je večina zaposlenih z malico sedaj zadovoljna, nekaj pa je še ljudi, ki tega zaradi narave dela ne morejo koristiti, npr. šoferji, za večino pa mislim, da je urejeno.

V počitniške kapacitete smo vlagali precej in velikemu številu zaposlenih je dana možnost koriščenja kapacitet v naših domovih in prikolica. Regres je tolikšen, da če sta dva člana družine zaposlena in oba dobita tolikšen regres kot ga izplačamo pri nas, si dopust, v okviru naših kapacitet lahko privoščijo. Upoštevali smo tudi „socialno“, kriterij otroških dodatkov je kolikor toliko objektivni.

V letošnjem letu si prejel priznanje srebrni znak sindikata. Kaj ti to pomeni?

Mislím, da smo na področju delovanja nekaj naredili. Če bi delal in delali prevelike napake, bi tega priznanja sigurno ne dobil. Veliko mi pomeni, da me je sredina, kjer delujem, predlagala, delovanje in uspehi pa so naše skupno delo. Vsekakor je to spodbuda za še večjo aktivnost in še boljše delo.

Takšen je naš Bine Pirš, predsednik konference sindikata v Svilanitu. Kratek, jasen, brez dlake na jeziku in zavijanja problemov v celofan. Sestanki, ki jih vodi, so običajno kratki, zaključki jasni.

Večkrat je v razgovoru naglasil sindikat, toda pojasnil je, „to mislim jaz“, predsednik konference, predsedniki IO OOS, člani izvršnih odborov. To smo mi vsi in tega se premalo zavedamo in premalo naredimo, da bi boljše delali.

Še nekaj mesecev mu je ostalo do izteka mandata, vsega kar je načrtoval in upal, da bo sindikat uresničil, mu ni

uspelo realizirati, nekaj uspehov in rezultatov pa je bilo doseženih. Ne bo se več pojavljal kot predsednik konference, še vedno pa bo član sindikata.

Marija MLAKAR

Vesela, pa tudi grenka doživetja

Konec meseca maja je odšel v pokoj naš dolgoletni sodelavec KONČNIK Ivo, vodja izmene v tkalnici Svile. Zaposila sem ga za pogovor in prav zanimivo je bilo z njim pokramljati, saj je v dolgih letih preživel v Svilanitu marsikatero veselo, a tudi grenko doživetje.

Tov. Ivo, dolga leta si bil mojster v tkalnici svile, zanima nas, kdaj si pričel z delom v Svilanitu in kakšne so bile razmere in odnosi tedaj?

V takratno obrtno podjetje Svilanit sem prišel leta 1949. Sprejet sem bil za tkalca, kar v tistih časih ni bila redkost. V tkalnici je obratovalo 6 strojev, 2 pa sta bila še v pripravi. Spominjam se še, da so se na 2 strojih delale trde kmečke rute, kar je bila tedaj velika moda, na ostalih pa se je tkalo kravatno blago. Material, ki smo ga takrat uporabljali, smo morali ustno škrobiti zaradi boljše trdnosti, a to ni bilo lahko delo. Če osnova ni bila dobro poškrabljena, so se niti kosmatile in trgale.

Delovni pogoji so bili zares „pionirski“, a prav ti so nas družili v dobre tovariše in prijatelje. Vsak je delal vse, nihče se ni izgovarjal, da kakšnega dela ne bo opravljal. Zares, dobro smo se zavedali svojih dolžnosti.

Tovarna se je razvijala, leta, ki so se z naglico vrstila, so prinesla veliko novosti. Dobili smo stroje z vseh koncev in kmalu smo tkalnico napolnili z 18 stroji, starimi sicer, a na njih se je še tkalo blago. Iz enoizmenskega dela smo prešli na dvoizmensko in kadrovske razmere so narekemale, da sem napredoval v tkalskega mojstra. Seveda sem pred tem opravil še kvalifikacijo za tkalca in kasneje tudi visoko kvalifikacijo.

Čeprav so bili pogoji dela v primerjavi z današnjimi zelo slabi, je bila delovna disciplina boljša in ta je veljala za vse – vodilne in proizvodne delavce. Verjetno so bili zato tudi odnosi zelo dobri in menim, da takih ne bo več.

Verjamemo ti, da si v preteklih letih doživel marsikaj, ti je v spominu ostal kakšen posebno prijeten ali neprijeten trenutek?

Veselih dogodkov je bilo precej, pa tudi neprijetnih, toda zdaj se jih ne spominjam, neprijetne pa je najboljše kar pozabiti.

Kakšni so tvoji občutki sedaj ko odhajaš?

Na Svilanit bom imel vedno lepe spomine, čeprav vedno tudi ni bilo vse tako lepo, no če se lahko tako izrazim – tudi grenke kaplje so nam kalile veselje in ponos, delovne zmage ...

Kako gledaš na mojsterski kader sedaj v tkalnici?

Trenutno ni najboljši, mojstra dela praksa, zato bo tudi tu čas storil svoje. Če bo potrebno, bom še rad priskočil v pomoč.

Kakšen je tvoj nasvet nam, ki še ostanemo?

Ne delajte preveč eksperimentalno, držite se tiste proizvodnje, kateri so stroji namenjeni.

Najin razgovor sva zaključila. Opaziti je, da je tov. Ivo bolj redkobeseden, a takšen je. Skromen v besedah in bogat v dejanjih. Polnih 32 let je dokazoval, da je temu res tako. In tako je še danes, saj smo ga ob odhodu zaprosili, da bi svoje bogate izkušnje prenesel na svoje naslednike. Ivo je svojo obljubo, izrečeno v najinem pogovoru že izpolnil. Rad je priskočil na pomoč.

Velika hvala Ivu, za njegov dolgoletni prispevek z željo, da bi zdrav užival sadove dolgoletnega dela.

Marinka GOMIRŠEK

Urškinih 25 let v Svilanitu

Izteka se prva polovica leta in delavci gospodarsko finančne službe se poslavljamo od sodelavke tov. Urške Škrjanec. Odhaja v zasluženi pokoj, saj je v naši delovni organizaciji pustila 25 najlepših let svojega življenja.

Ob njenem odhodu nam ni lahko pri srcu, saj ni bila samo dobra sodelavka, pač pa še nekaj več. S svojimi preudarnimi nasveti in bogatimi izkušnjami je ob različnih depresijah posameznikov velikodušno znala priskočiti na pomoč.

V Svilanitu se je zaposlila 1956. leta na delovnem mestu materialnega knjigovodje. Poslovni prostor je bil seveda v Mekinjah, v „drvarnici“, kot so ga imenovali. Takrat še nihče ni niti sanjal, da bo zrasla nova tovarna Svlanit na današnjem ozemlju. Delovni prostori so bili dokaj slabo urejeni, saj je bila v enem prostoru računovodska in tehnična služba, a delovni odnosi so bili odlični. Po sedmih letih dela v Mekinjah so se šelili na Perovo. Živo se še spominja dneva, ko je tovornjak odpeljal ves material in kartoteke v nove prostore, „drvarničarji“ pa so se peš podali proti „novemu“ Svilanitu. Seveda so med potjo šli mimo hiš, kjer „Bog roko ven moli“ in za zaključek dela v Mekinjah ter za dober začetek v novih prostorih so si morali „privezati dušo“. Po

obisku Bundra, Kavarne in Gorenjca so malo pred drugo uro vsi veseli prikorakali na Perovo, a že pri vhodu jih je čakal svojevrsten sprejem. Takratni računovodja tov. Grilj jim je za zamudo prav poštevo izprašal vest.

Kmalu po selitvi iz Mekinj je Urška zasedla delovno mesto saldakontistke. Seveda so se pogoji dela tekom leta izboljševali. Sprva je bilo delo povsem ročno, postopoma pa se je mehaniziralo, kar pa je prineslo dodaten živčni napor. Prav gotovo je, da delo v pretekli četrtini stoletja ni potekalo povsem gladko, saj je tovarna doživljala različne „strese“, od prisilne uprave do konjunktura na tržišču, a Urška je ostala zvesta Svilanitu v dobrem in slabem. Čutila je pripadnost tovarni in vedno je zavzemala stališče dobrega sodelovanja med delavci. V razgovoru je poudarila, da izreka posebno zahvalo predpostavljenim za razumevanje, ki ga je bila deležna v minulih letih. Pravi, da gre po eni strani z veseljem v zasluženi pokoj, po drugi strani pa z zelo težkim srcem, saj se poslavlja od sodelavcev, ki jih je imela res rada.

Urši, naj se ti v imenu vseh še enkrat zahvalim za vse, kar si s svojim delom in zgledom doprinesla k „včerajšnjemu, današnjemu in jutrišnjemu“ Svilanitu! Radi te imamo in tvoj prijazen nasmeh nam bo ostal v nepozabnem spominu. V pokoju ti želimo veliko zdravja in sreče, težko pričakovani vnuček pa naj ti bo v uteho, da boš laže prenesla slovo od Svilanita.

Ivana SKAMEN

Kmečka ohcet v Svilanitu

Seveda nas je novica, da si bodo mladi pari iz Jugoslavije, Švice, ZR Nemčije, Norveške, Češkoslovaške in Avstrije ogledali našo tovarno, prevzela z navdušenjem, saj si ne moremo kaj, če smo ponosni na našo tovarno najbolj takrat, ko imamo obiskovalce.

Zato smo se že zgodaj v četrtekovem dopoldnevu pripravljali na sprejem mladih; ob 15. uri je bilo vse nared; Po stari kmečki šegi je Balantičeva Milka iz previjalnice v gorenjski narodni noši prva pozdravila neveste in ženine. Prihajali so

Prisrčno ob sprejemu

iz Kamniške Bistrice in so zaradi mnogoštevilnih preizkušenj imeli polurno zamudo. Na „pragu“ tovarne so jih naše sodelavke iz menze pogostile z aperitivom, orehi in ajdovim kruhom, nato pa so si mladi in njihovi kar številni spremljevalci, v civilnih in narodnih nošah, ogledali tovarno.

Kljub rosenju . . .

Živopisan sprevod se je kot kača vil skozi tovarno, za zaključek pa so se pari v parku postavili pred oko kamere številnim fotoreporterjem. Vriskanje, glas harmonike in

. . . je bilo veselo.

veseli mladi pari so privabili na vrata naše sodelavce, ki si niso mogli kaj, da bi si ne ogledali vesele povorke.

Na koncu obiska je direktor DO v obratu družbene prehrane, kjer so na mizah vabili obloženi kruhki in številne slaščice tudi vse tiste, katerim dobrote niso bile namenjene, pozdravil obiskovalce in jim predstavil našo tovarno. A le na kratko, ker se je mladim parom že mudilo v športno halo, kjer so jih čakale nove „težke preizkušnje“.

Poslovlili smo se od vesele družčine, ki ji je za kratek čas uspelo pričarati utrinke, žal, skoraj pozabljenih kmečkih šeg in navad.

Pri ogledu konfekcije

Pred slovesom še skupni posnetek . . .

Nekaj za pod zob . . .

. . . in srečno!

Janez KIMOVEC

Obisk pri poslovnem partnerju

Deževno jutro je bilo prvi pozdrav našemu vsakoletnemu sindikalnemu izletu, ko smo se že ob petih zbrali pred tovarno. TOZD SVILA se je letos odločila, da obiše našega poslovnega partnerja „Plavo laguno“ v Poreču.

Potovanje kot običajno in kot smo jih navajeni iz prejšnjih let, saj je bil avtobus zadaj kmalu težji in nekateri so mislili, da smo na letališču. Veselo razpoloženje ob zvokih harmonik naših dveh vrlih muzkantov Franceljna in Narobeta, ter steklenica od „radenske“, ki je potovala od ust do ust, je bilo vzrok, da smo veselo razpoloženi prišli v Sežano, kjer smo dobili značilne kraške specialitete (pršut, bržola in teran). Dež, ki nas je spremljal vso pot, nas je pričakal tudi v Sežani, vendar pa ni preprečil našega veselega razpoloženja ob takšnih dobrotah. Najbolj pripravi so se lotili rezanja pršuta, ker so si hoteli čimprej privoščiti to istrsko dobrotu. Nekateri, ki so bili mokri od dežja, so dobili priložnost, da se namočijo tudi znotraj, saj nam ob tako dobrem pršutu drugega tudi ni ostalo.

Omenil sem že, da je bil naš sindikalni izlet namenjen ogledu obratov našega poslovnega partnerja „Plava laguna“, kamor smo prišli v dopoldanskih urah. Najbolj nas je zanimal obrat, kjer izdelujejo naše kravate.

Obrat konfekcije zaposluje 18 delavcev, ki so se priučili za izdelavo kravate. Prostor je sorazmerno majhen in strojni park ne najbolj sodoben. Kljub nekaterim težavam pa izdelajo 12.000 do 15.000 kom kravate mesečno, ki jih z lastnim prevozom dostavijo v našo tovarno. Poleg obrata konfekcije so v sklopu servisnih dejavnosti „Plave lagune“ tudi obrati za popravilo raznih avtomatov, mehanična delavnica, elektrodelavnica, pralnica, finomehanika. S ponosom so nam povedali, da imajo v pralnici najsodobnejši pralni stroj, ki so ga nabavili prvi v Jugoslaviji. Ta obrat je izredno avtomatiziran, kar pa je tudi nujno, saj se sem steka

vse umazano perilo iz celotnega hotelskega kompleksa, ki lahko hkrati sprejme 70.000 gostov.

Ogledali smo si tudi obrat finomehanike, kjer izdelujejo grelne plošče za „ETO“ iz Cerknega in tudi za izvoz.

V celotnem servisnem obratu „Plave lagune“ vključno z obratom konfekcije so zaposleni domačini, ki se v poletnih mesecih – v času sezone, razporedijo v hotele in le 60 % zaposlenih opravlja delo v omenjenih delavnicah.

Imajo tudi lastne avtobuse za prevoz svojih gostov, ker menijo, da gost rad potuje. Gostitelji so nam pokazali hotelski kompleks, ki vsebuje vse kar si gost želi. Izredno pozornost posvečajo rekreaciji turistov, saj je mnogo sprehajalnih stez, najrazličnejših igrišč, mnogo je zelenja, vse pa je čisto in lepo urejeno.

Po končanem ogledu je sledilo dobro kosilo in kar je bilo tudi razveseljivo, posijalo je vroče sonce. Po kosilu je bila prosta zabava, ki so jo nekateri najbolj pogumni izkoristili za kopanje v odprtem bazenu.

Čas obiska pri naših gostiteljih je hitro minil in morali smo se posloviti. Na poti proti Portorožu smo si bili enotnega mnenja, da bi bilo neodpušljivo biti na morju in ne jesti rib. Ustavili smo se v prijetni gostilni ob morju, kjer so nas postregli z ribami, kalamari, morskimi zrezki in ker morajo ribe trikrat plavati, se nismo mogli odreči tudi dobremu vinu. Ob poskočnih melodijah naših harmonikarjev, smo se tudi zavrtili, toda ura je neusmiljeno tekla v pozen večer in morali smo se odpeljati proti domu. Na avtocesti smo zaradi manjših težav nekaterih napravili kratek postanek in v zgodnji jutranji uri smo srečno prispeli v Kamnik.

Nada BOKAN

Delovno naproti ciljem

28. maja 1981 smo se zbrali mladinci Svilanita na sedmi volilni konferenci. Poleg prisotnih mladincev so bili navzoči še direktor DO tov. Jenko Matija, direktor TOZD Frotir tov. Seljak Bogdan, sekretar OO ZK TOZD Frotir tov. Wiegele Inka in mentor mladincev tov. Beganovič Salem.

Delovni predsednik mladinske konference tov. Šuštar Marjan je udeležencem podal poročilo o delu OO ZSMS Svilanit za obdobje v času od februarja 1980 do maja 1981.

Aktivnost je bila v obdobju od februarja do julija dokaj uspešna. Ta se je odražala pri vključevanju v družbeno in politično dogajanje in odločanje v delovni organizaciji. Organizirane so bile proslave ob dnevu žena in otvoritev novih obratov, na športnem področju je bilo uspešno sodelovanje v tekmovanju za pokal OK ZSMS Kamnik. S prostovoljnim delom smo tudi uredili park.

Od avgusta dalje ni bilo zabeležene nobene aktivnosti. Vzroki za to so bili v fluktuaciji delovne sile, odsotnost članov zaradi bolniškega oz. porodniškega dopusta, zaradi pomanjkljivega informiranja itd. Predvsem pa je bila prisotna nezainteresiranost mladih za sodelovanje v OO ZSMS.

Po podanem poročilu nas je tov. Gams Silva seznanila z blagajniškim poročilom.

Tov. Jenko – direktor DO je na konferenci dejal, da je informiranje sestavni del v delu mladinske organizacije, zato mu moramo posvetiti posebno pozornost in se tega dosledno držati.

Tov. Beganovič pa je poudaril, da si mora mladina prizadevati za čim boljše udejstvovanje v družbenopolitičnem življenju v delovni organizaciji in izven nje, ter vključiti čimveč aktivnih mladincev v ZK.

Izvolili smo novo predsedstvo, katero sestavljajo: predsednik, sekretar ter blagajnik. Poleg teh smo določili komisije, ki so zadolžene za delo na posameznih področjih.

Predsednica mladine je postala Benkovič Sonja, namestnik predsednika in sekretar Jože Mlakar in blagajničarka Gams Silva.

Člani predsedstva in predsedniki posameznih komisij so:

Pavle Jeras – komisija za šport in rekreacijo

Marjan Šuštar – tehnična komisija

Nada Bokan – informiranje

Vera Burnik – kulturna komisija

Helena Špacapan – predsednica komisije za organiziranost, razvoj in kadrovanje, član Simič Radinko.

Delo predsedstva obsega izvajanje štipendijske politike, sodelovanje pri vprašanih stanovanjskega gospodarstva in sodelovanje z mladimi na počitniški praksi. Njegova bistvena naloga je tudi usklajevanje dela komisij.

Delo komisije za organiziranost in kadrovanje se odvija pri vključevanju novih članov v OO ZSMS, skrbi za izobraževanje članov mladinske organizacije in v povezoivanju OO ZSMS z OO ZSSS in drugimi družbeno političnimi organizacijami.

Komisija za kulturo se udejstvuje pri organiziranju proslav in srečanju literatov – amaterjev.

Komisija za informiranje skrbi za obveščanje vseh zaposlenih o delu mladinske organizacije preko internih glasil in sodeluje z drugimi OO ZSMS in družbeno političnimi organizacijami.

Športna komisija sodeluje pri izgradnji igrišč, objektov ter pri organiziranju športnih tekmovanj.

Tehnična komisija skrbi za organiziranje družabnega življenja mladine in ostalih zaposlenih, skrbi pri izvedbi referendumov in organizira razne akcije (propagandne) itd.

Po sprejetju programa smo ostalim prisotnim mladincem razdelili anketne liste za člane posameznih komisij, na katerih so se odločili za področje, ki jih najbolj priteguje.

Konferenco smo končali z željo, da bi z veseljem in najboljšo delovno voljo uresničili zadane cilje.

Marinka HRIBOVŠEK

Ptujski grad skozi stoletja

Letošnji sindikalni izlet za člane TOZD Frotir in DSSS je bil organiziran konec maja v smeri Štajerske. Cilj je bil ogled čudovitega in znamenitega Ptujkega gradu.

Nekaj podatkov o samem gradu.

Dokazano je, da je bil del gradu že postavljen v začetku 5. stoletja. Nekaj kilometrov vzhodno od gradu je potekal

V osrčju gradu

madžarski mejni pas, kjer so se večkrat ponavljali obmejni boji, vse do 1131. leta. Naselbina pod gradom je imela pravico do mostnine in letnih sejmov, kar je predstavljalo dobršen del sredstev. Sedanji grajski zidovi so bili večkrat dozidani. Obstaja domneva, da je bil grad ob koncu 11. stoletja uničen, nakar je salzburški nadškof Konrad I. zgradil poleg vodnjaka dva stolpasta gradova v letih od 1125 do 1131, ki pa so ju čez približno 500 let podrli, njihovi ostanki so ohranjeni v kleti severnega grajskega trakta.

Sedanje grajsko poslopje ima v tlorisu obliko črke C. Po gradbeni strukturi sodeč je poslopje narejeno verjetno v trinajstem stoletju. Do 14. stoletja je ves grajski kompleks čuvalo 12 stražarnic, razmeščenih okrog grajskega hriba. V tem stoletju sta bili sezidani obzidji vzdolž zahodnega platoja gradu. V 15. stoletju so grajsko jedro dvignili za nadstropje in potegnili obzidje, kar je leta 1487 občudoval Paolo Santonino. Prezidave v renesančnem času so popolnoma spremenile funkcionalnost in videz gradu. Pri tem je bil podrt tudi grad; nastali pa so arkadni hodniki, renesančno stopnišče, severni in južni Karlov portal in Peruzzijev portal.

Tudi v letih 1656 do 1680 so se vršila precejšnja gradbena dela. Postavljena sta bila oba vzhodna grajska trakta, Lesliejev stolp, barokizirali so grajsko poslopje in stari stolp in podrli Konradov Veliki grad in večji del palacija. V 18. stoletju je bila sezidana velika grajska žitnica in upravno poslopje pri Karlovih vratih, v začetku 19. stoletja pa pritlično poslopje, ki pa so ga v začetku naslednjega stoletja zopet odstranili. Takšen grad, je dočkal današnje čase.

Njegova mogočna podoba, velika starost in pomembna zgodovina človeka vedno prevzame, saj njegovo zgodovinsko dogajanje sega s svojimi začetki še v mlajšo kameno dobo.

Na grad vodijo tri poti: iz Muzejskega trga, Slovenskega trga in iz doline Grajene. Za grad je pomembna zahodna grajska ravnica, ki so jo imenovali turnirski prostor, sedaj na videz neugleden, vendar je eden najpomembnejših slovenskih arheoloških terenov, kjer so dokumentirani sledovi poselitve okoli leta 2000 pred našim štetjem do leta 1000 po našem štetju. Vse tri že prej omenjene poti pripeljejo sedanjega

obiskovalca skozi renesančni Karlov portal in vzhodni grajski plato s poslopji iz druge polovice 17. stoletja – grajska restavracija in vzhodni stolp. Za grad je znamenit Peruzzijev portal in notranje grajsko dvorišče z vodnjakom, ki je iz časa 11. in 12. stoletja. Izpred vodnjaka je najlepši pogled na osrednje grajsko poslopje. Arkadni hodnik in stopnišče so iz časa renesanse, obe grajski krili pa sta mlajši od 1660 do 1680. Zanimiv je tudi figuralni nagrobnik zadnjega Ptujskega gospoda Friderika VIII., ki je umrl 1438. leta in zapustil, poleg ostalega, še veliko lastno premoženje sorodnikom grofom Stubenbergom in Schaubergom. Obiskovalčevo pozornost pritegnejo kovana renesančna vhodna vrata iz leta 1570 ter šest kamnitih pritlikavcev iz dornavskega grajskega parka. To je na grobo prikazan nastanek mogočnega Ptujskega gradu.

Še bolj zanimivi od mogočnih zidov so prikazani razstavljeni predmeti, ki jih ni mogoče dobro predstaviti v pisni obliki, ampak si jih je vredno ogledati. Kljub temu naj bežno prikažem nekatere pomembnosti in morda bo to dovolj, da bo bralca, ki še ni videl tega gradu, pritegnila radovednost in si bo to znamenitost hotel tudi sam ogledati.

V grajskem pritličju sta razstavljeni etnološka zbirka in zbirka iz NOB, v prvem nadstropju je kulturno zgodovinska zbirka, ki nam kaže pozno fevdalsko stanovanjsko kulturo, kot sta jo izoblikovala denar (mnogo, mnogo denarja) in okus zadnjih lastnikov tega gradu grofov Herbersteinov, ki so bili na gradu od 1858 do 1945 leta. Renesančno stopnišče in arkadni hodnik krase naslikani grbi rodbin Leslie, Dietrichstein, Gall in Herberstein.

Nekdanja grajska hedilnica je izrazito reprezentančen prostor z zrcalastim stropom. Na stenah vise gobelini iz Odisejevega življenja in gozdne pokrajine s prizorom lova in ribnika. Gobelini so flamsko delo iz začetka 17. stoletja in so neprecenljive vrednosti. Današnji čas kaj takega ne zmore. Čudoviti so tudi ostali predmeti, peč, bogat večni lesteneč, skrinje, miza, stoli, brušeno stensko ogledalo, stolpasta kovinska ura . . .

Grofovsko pisarna je intimnejša. Strop je posebno izdelan, izredno zanimiv je dunajski rožni lesteneč, ki je opominjal takrat navzoče k molčečnosti navzven. V sobi so še črna prizmasta peč, okrašena z grbi, pozlačen fotelj v slogu Ludvika XIV., stol z značilno oblikovanim hrbtom, rokoko pisalnik in ogledalo, dva gobelina z lovskimi prizori, portret Žige Herbersteina – dipolomata in zgodovinarja.

Manjši prostor krasi več baročnih slik, kjer so zbrana tudi stara grajska glasbila.

Salon je olepšan s tapetami z rastlinsko ornamentiko, kar so dobili na bližnjem Dornavskem gradu. Tu je tudi velika sedežna garnitura v stilu Ludvika XVI., stoječe ure in namizne ure, bela ovalna peč z Lesliejevim grbom na vratcih in velika vaza. S stropa visita košata beneška lestenca, glavna vrednost prostora pa je galerija Herbersteinov (11 miških in 4 ženski portreti) od 16. do 18. stoletja.

Lepi sta tudi grofovsko delovna soba in jedilnica. Od tod pridemo po veznem hodniku v sobane. V eni so razstavljene vitrinske omare, v katerih je razstavljeno nekaj primerkov iz porcelana in stekla iz takrat bogate grajske zbirke. Marsikatera gospodinja bi bila ponosna, če bi lahko doma servirala v tako kvalitetni in lični posodi, saj nam sedanja moderna in industrijska ponudba tega ne omogoča. Zanimiva je tudi peščena ura iz leta 1740. V veznem hodniku je v bakrorezih prikazan herbersteinski rodovnik.

Naslednja sobana z lepim ročastim lestencem na stropu je bila namenjena družinskemu družabnemu življenju. Posebnost te sobe so tudi tapete s kitajskimi folklornimi in žanrskimi motivi, domišljajske narave. Ob njih visijo še 3 gobelini. V kotu stoji okrašena bela lakirana peč, sedežna garnitura, bidermajerska miza, nekaj izvirne kitajske opreme.

Tu sta vidna portreta cesarja Jožefa II. in njegove žene.

Grofovska spalnica je tudi okrašena z Dornavskimi tapetami, ki upodabljajo idilično naravo z udvorljivo družbo. V sobi je tudi izrezljan in pozlačen lesteneč iz 19. stoletja. Vogali sobe so zapolnjeni z večbarvnimi porcelanskimi pečmi, katere so kurili s stopnišč. V sobi so še tri ure, od katerih je srednja še posebno zanimiva in atraktivna. V sobi ne manjka niti klavirja, ki je dunajski izdelek iz okoli leta 1800. Poleg navedenega so tu še razkošni deli pohištva (mize, stoli, omare), ki kažejo pohištveno kulturo poznega baroka.

V grofičini garderobni sobi so razstavljeni portreti znamenitih oseb in lep bidermajerski okrogel stol s polkrožnim naslonjalom. Grofičin toaletni salon je bil do polovice 18. stoletja grajska kapela. Težek strop je delo italijanskega mojstra okoli 1680 leta, oprava pa je v glavnem iz 17. stoletja. Kot redka zanimivost je potovalni kovček iz začetka 17. stoletja z izbočenim pokrovom, oblečen v usnje in rdeč žamet ter obit s pločevinastimi ornamentiranimi pasovi. V mali vogalni kamrici je bogato okrašena šivalna mizica, v omari pa stoji izrezljan gladilnik, ki je bogato okrašen s figuraliko. To redko orodje je iz konca 17. stoletja.

Trikotno sobo ali nekdanji glasbeni kabinet tudi krasi tapete avstrijskega slikarja Henrika Stadlerja z družabnimi prizori na dvoru. Lepi sta dve omarici s polno renesančne ornamentike. Tudi ta soba je bogata z urami, saj jih vidimo kar 5, delo avstrijskega umetnika. Najzanimivejša je stenska astronomska ura iz 17. stoletja z bogato okrašeno kazalno ploščo in petimi številčnicami (za ure, dneve, planete, bitje ur in lune mene).

V nekdanjem toaletnem prostoru vidimo damski sekretar v baročni obliki, okrašen s poldragimi kamni. V obokani spalnici je mnogo pohištva in ur. Postelja grajskega kaplana je bogato ornamentirana in pozlačena. Tudi ostali deli pohištva so kvalitetno izdelani in bogato okrašeni.

V nekdanjen zelenem salonu sta razstavljeni črno lakirani garnituri spalnice in dnevne sobe. Poleg pohištva je tu zanimiv tudi ročni lesteneč iz raznobarnega stekla s svečniki, cvetovi in listi. Zadnja sobana ali nekdanja spalnica je sorazmerno skromno opremljena: bidermajerska spalnična garnitura, ogledalo z mizico, klečalnik in brušeno beneško ogledalo.

Naposled pridemo v viteško dvorano, ki je bila središče grajskega družabnega življenja, mesto sprejemov in prireditve, muzej hišne slave. Veliki lesteneč sestavlja šesterkotno kovinsko ogrodje z gosto mrežo steklenih vrvic. Glavna privlačnost dvorane je zbirka hladnega in strelnega orožja od 15. do 18. stoletja.

Iz viteške dvorane pridemo v kapelo z belo obarvanim oltarjem s pozlačeno ornamentiko in sliko sv. Družine iz 18. stoletja. Z zrcalnega stropa visi kovinski stebelast lesteneč. Tu je tudi viden steklen pozlačen kelih z vrezano podobo Ptuja (iz 19. stoletja). Tu je pomembna bela garnitura iz 1776. leta, ki jo je podarila cesarica Marija Terezija in belo-rdeča brokatna garnitura z grbom Leslie iz 18. stoletja. Obešene so še 4 slike iz 17. stoletja.

V drugem nadstropju je razstavljena galerijska zbirka, ki je nastala oktobra 1952 in dopolnjena v kasnejših letih. Od 1973 dalje se ta zbirka ni več spreminjala. Večina gradiva je zapuščina Herbersteinov, ki kaže vsa stilska obdobja evropske umetnosti od gotike do današnjih dni. Nekaj posebnega je tudi slika žene, ki z očmi vseskozi spremlja obiskovalca.

S tem sem opisala nastanek mogočnega gradu in razstavljeno opremo. Udeleženci izleta smo ugotovili, da so prebivalci gradu živeli zanimivo in bogato življenje. O dvornih „norčkih“ sicer ni bilo posebej povedano, smo pa zato udeleženci preživeli popoldan na gradu v grajski restavraciji kot „graščaki“, za zabavo pa sta poleg nas vseh

„dvornih norčkov“ skrbela še naša sopotnika — harmonikaša, tako da tudi plesa in pesmi ni manjkalo.

Med potjo proti Ptujem smo si ogledali še jamo Pikel, ki je kljub čudnemu imenu res vredna ogleda.

Domov smo se vračali prijetno utrujeni in bogatejši za toliko, kolikor nam je udeležencem nudil znamenitosti Ptujski grad.

Ivan NOGRAŠEK

Poživitev inovacijske dejavnosti

Komisija za ocenitev tehničnih inovacij je v zadnjem času prejela kar precej prijav o uvedbi izboljšav, oziroma tehničnih rešitev v postopku dela. To pomeni ponovno poživitev te dejavnosti v Svitanitu. Še vedno pa to ni dovolj za zadovoljitev resolucije, ki je bila priporočena na letni skupščini Zveze izumiteljev Slovenije, da naj bi bilo tehniških izboljšav in inovacij vsaj štiri na sto zaposlenih vsako leto. Vemo, da je raznih izboljšav tudi nekaj, ki niso evidentirane, ker jih avtorji iz različnih vzrokov ne prijavijo.

Predlogi, ki so oddani v ocenitev pa so sledeči:

— dve izboljšavi na križno previjalnih strojih. To je vodenje niti preko čistilca, kar omogoča večje možnosti previjanja, povečana storilnost s preprečevanjem izpadanja niti iz čistilca,

— izdelava in uporaba posebnih sklopov na snovalih pri pogonu osnovnega valja. Ker ne prihaja več do zastojev zaradi popravil je povečana storilnost in olajšano delo na snovalu,

— pogon unufila je pri vsakem prvem popravilu na Giani statvah spremenjen in poenostavljen glede zamenjave pogona. Zaradi zelo neprikladnega popravila je prihajalo pri vsakem lomu pogonske osi do nekajurnega zastoja, kar je z inovacijo odpadlo na samo nekaj minut popravila,

— ojačitev sklopke na statvi je prineslo boljše montažo in s tem daljšo življenjsko dobo sklopke,

— izboljšave na popravilu podajalnih drogov za brezčolnične statve, imajo za posledico učinkovito popravilo in s tem zagotovljeno dolgo življenjsko dobo,

— izdelava priprav in uvedba brušenja vseh „Vidia“ rezil na tkalskih in šivalnih strojih. Zaradi nenehnih težav pri iskanju dragih zunanjih uslug brušenja teh rezil so doma izdelane priprave, na katerih se opravlja to brušenje. Učinek oziroma uspeh je zelo kvaliteten in cenen,

— izdelava, montaža in uvedba v proizvodnjo robilnih aparatov na šivalnih strojih. S to inovacijo je dana možnost uporabe robilnih aparatov na strojih starejše izvedbe in s tem povečana storilnost na serijskem delu.

Vse te predloge ima komisija v obravnavi in ocenitvi, avtorji pa bodo prejeli denarno nadomestilo.

Apeliramo na vse člane kolektiva, da vsak na svojem delovnem mestu razmišlja in ustvarja rešitve, ki peljejo do večje storilnosti, boljše kvalitete in humanizacije dela.

Priznanje Svilanitovi poslovnosti

O naši poslovnosti zgovorno priča naslednje pismo, ki smo ga pred časom prejeli:

Poštovani družje direktore,

Ugodno sam se iznenadilo vašom pošiljkom i uvažavanjem moje reklamacije za „Svilanit“ kravatu. Stvarno nije sve skupa toliko vrijedno materijalno, koliko Vaša korektnost prema kupcu in poslovni stav i ljubaznost koja imponira.

Zato osjećam potrebu da Vam kao jedan od niza potrošača kažem hvala. Ne radi osobne satisfakcije već radi jednog načina rada i odnosa s Vaše strane kakav bi trebao biti recept za mnoge koji tako ne znaju (ili neće) raditi. Uzalud veliki novci za (makar i TV) EPP uz nedostatak pravog neposrednog kontakta.

Ja ne tvrdim da i takav oblik reklame nije potreban. Ali složiti ćete se, zar ne, da te efekte lahko upropasti samo jedno namrgođeno lice iza „pulta“.

Neposredna, ljudska i poslovna propaganda očituje se u naizgled malim stvarima. Jedna od njih je i ova Vaša prema meni. Bar moj krug prijatelja i suradnika saznao je zato. Tako i za Vas i za proizvode koji im svima i nisu možda bili poznati.

A mene ste, vjerujte, trajnije smjestili u „mrežu“ Vaših kupaca.

Želim Vam stoga od srca lijepe rezultate i poslovne odnose koji će jačati vašu budućnost. A Vama, družje direktore, Vašim suradnicima i drugim radnim ljudima iskrene drugarske pozdrave i dobre želje šalje

*mr. Zdravko Jelenović, savjetnik Zavoda
za prosvjetno-pedagošku službu SRH, Zagreb*

Milan WINDŠNURER

Kdaj in čemu bomo obnovili odbojkarско igrišče?

Gotovo ste že opazili, da so v jugovzhodnem kotu tovarniškega parka v teku zemeljska dela. Delavci so že posneli vrhnji del zemlje in posekali nekaj grmovja, sedaj pa navažajo gramoz, katerega bodo nato še poravnali in povaljali, mladinci naše osnovne organizacije pa bodo uredili okolje.

Množična rekreacija je potrebna delovnemu človeku. Z njo si krepi telo in duha ter prispeva k ustvarjanju boljših medčloveških odnosov.

Po nekaj letih bo v naši tovarni zopet urejeno odbojkarско igrišče, tako da bodo številni naši delavci in delavke, ki radi igrajo odbojko, zopet prišli na svoj račun. V odmorih med delom bodo lahko zaigrali to priljubljeno igro in se ob njej zdravo razgibali. Pa tudi po rednem delu se bodo lahko tam naši fantje in dekleta vadili in se tako čimbolje pripravili tudi na razna sindikalna srečanja v tej panogi.

Gotovo veste, da je ravno v tem športu tradicija v Svilanitu velika. Že od vseh začetkov „Svilanita“ so jo naši delavci radi igrali. Nastopali so na številnih tekmovanjih in večkrat dosegali tudi prva mesta, kar dokazujejo tudi svetli pokali iz let 1955, 1960, 1980, zbrani v sejni sobi TOZD Frotir.

Osvojili so jih spretni prsti in močni udarci naših veteranov, kot so bili: Pirš Tone, Plevel Ciril, Pregl Levko, Terpinc Milan, Lap Miha, Pečevnik Peter, Stankovič Brane, Benko Janez, Koncilja Cveto, Balantič Silvo, Seljak Bogdan, Jeras Peter, Rutar Ciril, Repič Marjan, Novak Marjan, Goričan Jože, Kajba Rudi, Teran Miha in seveda tudi mlajših: Zakrajšek Borisa, Novak Francija, Jemc Staneta, Kozole Staneta, Zvez Jožeta, Zlatnar Dušana, Mali Milana, Cevc Albina, Benko Bogota, Podbregar Cveta in drugih.

Tudi pri dekletih smo imeli že lepo tradicijo. Kdo se ne spominja odličnih igralk: Rozmaničeve Angelce, Golob Tončke, Kregar Vere, Mlakar Marije, Luštrek Ivanke, Bricljeve Zdenke, Koncilja Anke, Konciljeve Milene, Steklasa (Babnik) Mare, Perčič Mari, Martine Ermanove, Galjotove Ide — in seveda tudi — kdo jih ne pozna — Osolin Nine, Maletič Jane, Skamen Ivane, Šolc Dragice, Vavpetič Slavke, Mali Majde, Zore Zinke, Rozmanič Marinke in drugih.

Ob takšni tradiciji in še danes številnemu zaledju igralk in igralcev je res prav, da se to igrišče zopet uredi in se tako omogoči še tudi novim, mlajšim sodelavcem, da se vključijo v to vrsto rekreacije, ki bo vsakomur ne samo v zabavo, ampak tudi v korist na delovnem mestu pri doseganju boljših uspehov.

*Tedni so postali krajši,
štejemo jih samo še po torkih.*

Franc NOVAK

XIV. Tekstiliada v kegljanju

Po ustaljenem vrstnem redu je bila letos konferenca OOS Svilanit, nosilec in organizator XIV. tekstiliade v kegljanju – ljubljanske regije.

Tekmovanje je bilo na kegljišču „Planika“ v Kamniku v času od 18. 4. do 19. 4. 1981. Udeležile so se ga naslednje ekipe :Tosama, Induplati, Univerzale, Filc in Svilanit. Trak Mengeš je udeležbo odpovedal zaradi premajhnega števila tekmovalcev.

Tudi kot domačini – organizatorji smo imeli obilo težav pri sestavi ekipe. Žalostno je, da tako poceni prodajamo ugled kegljaške ekipe Svilanita, ki je bila včasih med prvimi v občini. Vso pohvalo pa zasluži konferenca sindikata, ki je skupaj s kegljaškim kljubom Kamnik zelo vzorno organizirala tekmovanje.

Zaključek tekmovanja in razglasitev rezultatov je bil v obratu družbene prehrane Svilanit, kjer je predsednik konference sindikata tov. Pirš Albin podelil najboljšim kolajne in diplome, ekipni zmagovalc pa je dobil pokal v trajno last.

Rezultati XIV. tekstiliade – regije Ljubljana na „Kegljišču Planika“:

Ponosni na priznanja

Čestitka za 1. mesto

Ženske posamezno:

7. Osolin Nina	327 podrtih lesov
8. Vavpetič Helena	312 podrtih lesov
9. Žnidar Marija	308 podrtih lesov
15. Golob Zofka	267 podrtih lesov

Nastopilo je 16 tekmovalk.

Ženske ekipno: 4 x 100

1. Tosama	1412 podrtih lesov
2. Univerzale	1302 podrtih lesov
3. Svilanit	1214 podrtih lesov
4. Induplati	1112 podrtih lesov

Ženske pari:

4. Žnidar Vavpetič	620 podrtih lesov
7. Golob Osolin	594 podrtih lesov

Nastopilo je 8 parov.

Moški posamezno:

1. Novak Franc	849 podrtih lesov
10. Jenc Stane	780 podrtih lesov
12. Goričan Jože	775 podrtih lesov
15. Pregl Leon	748 podrtih lesov
17. Cafuta Franc	726 podrtih lesov
18. Žlebir Franc	718 podrtih lesov

Nastopilo je 33 tekmovalcev.

Moški ekipno: 6 x 200

1. Tosama	4281 podrtih lesov
2. Svilanit	4591 podrtih lesov
3. Tosama	4291 podrtih lesov
4. Univerzale	4111 podrtih lesov
5. Filc	4021 podrtih lesov
6. Induplati	2305 podrtih lesov

Moški pari:

2. Goričan Novak	1619 podrtih lesov
5. Pregl Jenc	1528 podrtih lesov
9. Cafuta Žlebir	1444 podrtih lesov

Nastopilo je 16 parov.

Moški borbene igre :

1. Tosama	802 podrtih lesov
2. Svilanit	723 podrtih lesov
3. Univerzale	602 podrtih lesov

Skupna ekipna uvrstitev

1. Tosama	476 točk
2. Svilanit	330 točk
3. Univerzale	258 točk
4. Induplati	189 točk
5. Filc	62 točk

Zmagovalna ekipa Tosame si je z doseženim prvim mestom zagotovila pravico nastopa na XIV. republiški tekstiliadi v Ajdovščini.

Prav tako si je pravico nastopa zagotovil Novak Franc, kot zmagovalec med posamezniki. V Ajdovščini je zasedel med 61 tekmovalci 16. mesto s 849 podrtimi lesi.

Ivana SKAMEN

Vsi na kolo za zdravo telo

V našem športnem kotičku posvečamo nekaj prostora tudi kolesarskim novicam. V naši sredini imamo namreč nekaj navdušenih kolesarjev, veliko pa tudi takih, ki so še pred zadnjimi podražitvami bencina znali ceniti tudi „jeklenega konjička“ na nožni pogon. A ne cenimo ga le zaradi njegove racionalnosti. O tem, kako zdrava rekreacija je to predvsem za delovnega človeka, je odveč pisati, saj se o tem govori in piše v zadnjem času zelo veliko.

Kolesarski trimi, ki jih je spremljalo sončno in deževno vreme, so mimo. Kilometri asfalta in makadamskih poti so prevoženi in številni udeleženci trimov so potrdili svojo telesno pripravljenost. Šolarji, mladinci, odrasli in „starejši mladinci“ so na treh trimih prevozili okoli 130 kilometrov poti. Kdo bi vedel, koliko litrov potu je bilo prelitega, ko so tudi udeleženci s čisto navadnimi kolesi brez prestav pogumno premagovali klance.

Dober konec, vse dobro, so dejali trimovci na zaključku, med njimi tudi naši sodelavci: Magyar Silvo, Novak Franc, Plevel Janko in drugi.

A da boste vedeli, Silvo in Fačo nista kar tako, saj sta na občinskem kolesarskem prvenstvu dosegla vidne rezultate: Silvo je prvak med veterani, Faču pa je za las ušlo prvo oz. drugo mesto, zato pa je bil v zelo močni konkurenci odličen tretji.

Pred ljubitelji kolesarjenja so še pomembne prireditve: Družina na kolesu zelo priljubljena kolesarska družinska prireditev bo že 28. junija, za vztrajnejše in opremljene s športnimi kolesi pa bo zagotovo prava poslastica kolesarski maraton KAMNIK – TRST, ki bo organiziran v spomin dogodkov v času NOB.

Vabljeni vsi, na preizkus svojih moči.

ZBIRAMO STARE FOTOGRAFIJE

Vse bralce vabimo k sodelovanju pri našem FOTO ARHIVU. Sodelavci, ki ste že več let v naši DO, pobrsajte po vaših predalih in prinesite čim več posnetkov, ki prikazujejo življenje, delo, rekreacijo in izlete delavcev v Svilanitu.

Tudi mi bi radi skupaj z vami obujali spomine na „zlate stare čase v Svilanitu“.

Posnetke oddajte tehnični urednici.

Po objavi posnetke vračamo.

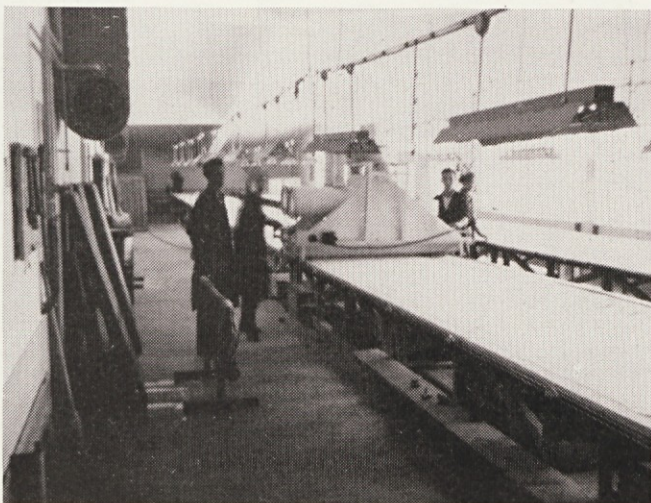
UREDNIŠKI ODBOR

PRAZNOVANJE MLADOSTI V KAMNIKU

Odhod Staneta k vojakom

Spomin na staro tiskarno

FOTOARHIV

Pogled na vhod tovarne leta 1960

„KAMNIŠKI TEKSTILEC“
 LETNIK XIX, ŠT. 5–6 1981
 GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE
 „SVILANIT“ KAMNIK
 GLASILO UREJEUJE UREDNIŠKI ODBOR:
 Alenka Doplihar, Stankovič Brane, Okorn Tomaž
 Wiegele Bogo, Jerman Anton
 Tehnični urednik: SKAMEN IVANA
 Odgovorni urednik: BORIS ZAKRAJŠEK
 NAKLADA: 800 IZVODOV
 Tisk: Mestni muzej Idrija

